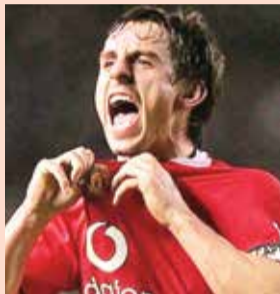

برشی از یک کتاب

سرخ - قسمت دوم

گری نویل این روزها کارشناس تلویزیونی است. یک کارشناس تلویزیونی موفق. او البته زمانی یکی از نامداران فوتبال انگلیس بود. یک دفاع راست کلاسیک که در زمانه خودش مدرن به حساب می‌آمد و عضوی مهم در تیم سرالکس فرگوسن بود. او زندگی‌نامه‌های خودنوشت به نام «سرخ» دارد که از هفته پیش در این ستون مرور بخش‌هایی

از آن را شروع کرده‌ایم. این شما و این قسمت دوم این سلسله مطلب: تمام عمرم را برای یونایتد بازی کردم و اینگونه نبود که تنها در یک باشگاه بوده باشم، بلکه من در بزرگترین باشگاه این کره خاکی بازی کردم. در کودکی حسی در شما برانگیخته می‌شود و تعصبی‌تان می‌کند؛ آن حس برای من، یونایتد بود. بنری بود که همیشه در بازی‌ها بین طرفداران دنبالش می‌گشتم. حدوداً ۱۵ سالی در بین طرفداران بود و چنین ترتیبی داشت: «یونایتد، فرزندان و همسر». به فکر عنوانی برای این کتاب بودم و انتخاب من، تعجب همسرم را برنینگیتخت. این باشگاه زندگی مرا شکل داده و مفهوم ثابتی در کنار خانواده‌ام بوده است.

تمام آن سال‌ها را با لحظات شاد بسیار، همراه با برادرم بازی کردم. عضوی از بهترین تیم پایه‌ای که می‌توانست وجود داشته باشد، بودم. در کنار دوستانی چون بکس، باتی، اسکولزی و گیگری. با کسب سه‌گانه، دیدم که تمامی رویاها و آرزوهای دوران نوجوانی‌مان به شکل معجزه‌آسایی به حقیقت پیوست. از همان سن، نزد بهترین مربی ممکن (سر الکس فرگوسن) آموزش دیدم. دیدم که یونایتد را از باشگاهی با گذشته‌ای پر آوازه، به محترم‌ترین و پرافتخارترین نهاد ورزشی انگلیس تبدیل کرد و این کار را فقط با قهرمانی در عناوین انجام داد، بلکه همراه با فوتبالی تهاجمی و بی‌نظیر. در رختکنی بودم که رابسون، کانتونا، کین، رونالدو و دیگر اسطوره‌های جاویدان در آن حضور داشتند.

من در موفق‌ترین دوران تاریخ باشگاه بازی کردم. در پایان همه اینها، باشگاه به رکورد نوزده قهرمانی (در لیگ برتر) رسید. هنگامی که در سال ۱۹۹۲ نخستین بازی خود برای باشگاه را انجام دادم و باشگاه تنها هفت بار قهرمان چمپیونشیپ شده بود، چه کسی می‌توانست چنین چیزی را باور کند؟ گذر از تعداد جام‌های لیورپول، لحظه‌ای ویژه در تاریخ بود.

جدول سودوکو ۲۶۸

۴	۵		۲	۳	
۲	۹	۳			
		۱		۴	
۷		۵	۱		۳
۶	۱	۳	۲		۹
	۴				
۱		۵	۳		۱
				۷	۴

حل جدول ۲۶۷

۳	۹	۷	۱	۶	۸	۲	۵
۱	۲	۵	۸	۳	۷	۴	۶
۸	۷	۶	۵	۲	۴	۱	۹
۹	۴	۷	۲	۶	۸	۵	۳
۲	۵	۱	۴	۳	۹	۶	۷
۶	۸	۳	۱	۷	۵	۲	۴
۵	۳	۸	۶	۴	۲	۹	۱
۷	۶	۲	۳	۱	۹	۴	۵
۴	۱	۹	۸	۵	۷	۳	۶

گزارش یک

چند خطی درباره خداحافظی اسطوره ایتالیایی

«بیچاره آن جامی که بوسه تو بر پیشانی‌اش تنشست»

سینا فراهانی

خبرنگار

نمایش «تن شوری» اثر ماندگار رضا ثروتی که چند سال پیش در سالن مستقل تهران به روی صحنه نمایشی برگرفته از سریال «صحنه‌هایی از یک ازدواج» به نویسندگی و کارگردانی اینگمار برگمان بود.

این اثر تصویری نو از خیانت در بستر سایکودرام یا نمایش روانی که سال‌های دور در فیلم‌های هیچ‌کاک می‌دیدیم به ما نمایان می‌دهد که مرد به زن خیانت می‌کند و او را رها می‌کند بی آنکه رسم وصال را بچا آورده باشد و زن سال‌ها در انتظار بازگشت می‌ماند و وقتی ناامید می‌شود کم‌کم جای او را به وصالی دیگر می‌دهد.

پرده آخر نمایش و آن صحنه جنون‌آمیز که یوهان بعد از سال‌ها بازگشت و دیدن بی‌علاقگی ماریان و کشیدن تن غرقه به خون ماریان صحنه‌ای بود که می‌توانست در پارما اکران باشکوهی داشته باشد. مردی با چشمان درشت و زیبا و کیسه‌ای پر از افتخار از قهرمانی جهان گرفته تا بارها و بارها عنوان بهترین سنگربان جهان همه و همه نوید این را می‌داد که شاید یک بار هم جام نقره‌کوب چمپیونزلیگ را در این کیسه ببینیم.

جی‌جی یوفون افسانه‌ای قهرمان جهان تنها دروازه‌بان تاریخ بود که بدون اینکه پالتی‌گیر خوبی باشد سال‌ها با سیوهای مرکبارش آتزوری را با سری بالا زنده نگه داشت.

مردی با کوله‌باری از افتخار که در اروپا با دو چشمان خودش خیانت در مستطیل سبز دید! شاید غم‌انگیز باشد اما باید بگوییم نفرین بر آن نسل طلایی لوییس آراگونس که بعدها زیر سایه دل پوسکه درخشید که گذاشت دستان جی‌جی

افسانه‌ای دور جام ملت‌ها حلقه شود و این آرزو را نه برای یوفون که برای یورو تبدیل به حسرت کرد. اما شاید

هیچ‌کدام از این حسرت‌ها تلخ‌تر از خیانتی که لیگ قهرمانان اروپا به یوفون کرد نبود.

آن قیچی برگردان وحشتناک سی آر سون به هیچ‌وجه حق این مرد افسانه‌ای نبود چراکه برخلاف یوهان که به ماری خیانت کرد یوفون برای این وصال و این ماندن همه کار کرد و آن کسی که شرمنده تاریخ شد چمپیونزلیگ بود. شاید اگر آن نسل رشک‌برانگیز و آن مثلث همیشه خشمگین MSN نبود در همان برلین و ورزشگاه خاطره‌انگیز المپیا اشتادیون شاهد تر شدن آن چشمان رنگی و جذاب می‌بودیم اما ظاهراً این جام نقره‌ای رنگ هر بار برای روی برگرداندن از جان‌لوییچی قصه و بهانه جدیدی می‌آورد.

تن شوری دیالوگ محشر دو کلمه‌ای دارد که آتش‌زا است. لحظه‌ای که یوهان از ماری می‌خواهد که نرود و با گفتن جمله: «میشه نری؟» با آن صدای اعجاب‌آور صایر ابر بیننده را می‌خکوب می‌کرد.

آری! نگاه سه‌گانه و معنادار یوفون به این جام هر بار این دیالوگ را در ما تداعی می‌کند، همچون نگاهی که خود یوفون به زیدان در فینال جام جهانی ۲۰۰۶ در ردای آتزوری تحمیل کرد.

زلاتان اسطوره‌ای که خودش چند ماه پیش با مستطیل سبز وداع کرد درباره یوفون اینچنین می‌گوید: «شاید در تمرینات بارها موفق به فتح دروازه یوفون شدم اما انجام مجدد این کار در مسابقات رسمی حقیقتاً دست‌نیافتنی بود. اگر بیش از یک یوفون در دنیا بود؛ مهاجمان دنیا گل زدن را از یاد می‌بردند.»

این تعبیری بزرگ از بازیکنی که خود استاد گل‌های ماورایی

بود و تعریف جدیدی از غرور را وارد عرصه فوتبال کرد، نشان از عظمت بازیکنی می‌دهد که به جد‌هایی او شایسته‌ترین گام‌هایی بوده است که روی خط هشت یاردی دروازه قدم نهاده است.

بیچاره آن جامی که یوفون این سنگربان افسانه‌ای که لیور کان حاضر بود به خاطر اواز دروازه‌بایرن خارج شود سه بار در اولدترافورد منجستر، المپیا اشتادیون برلین و میلیونوم کاردیف سیتی ولز به دیدار وی شتافت و هر بار یار دیگری را برای اهدای پیشانی‌اش انتخاب کرد.

دارنده ده سری‌آ ایتالیا، پنج کوپا ایتالیا، یک لوشامپیونه فرانسه، قهرمان جهان در قامت سنگربان آتزوری و بهترین دروازه‌بان قرن بیست و یکم از دید فدراسیون بین‌المللی آمار و تاریخ فوتبال و تنها یک حسرت ابدی:

قهرمانی در لیگ قهرمانان اروپا با لباس بیانکونری!

انسان باوقایی که بعد از ماجرای کالجیولی (اشاره به رسوایی مالی یوونتوس و سقوط به سری بی) یوونتوس را رها نکرد، حقیش بود که یک بار فاتح این جام شود.

شاید یوفون حق داشت بر خلاف قصه شام آخر داوینچی حرکت کند و نگذارد که لیگ

قهرمانان چنین خیانتی را در تاریخ فوتبال ثبت کند. یوفون رفت اما ای کاش همچون یوهان که بدن غرقه به خون و موهای ماری را روی زمین می‌کشید این بار این جی‌جی می‌بود که در ورزشگاه انبو تار دینی (ورزشگاه

اختصاصی پارما آخرین باشگاه یوفون) تاوان رسوایی در فوتبال (اشاره به قهرمان نشدن یوفون در چمپیونزلیگ) را به جهانیان نشان می‌داد. بیچاره آن جامی که رفتن یوفون را به چشم دید و از غصه سر بر بیابان نگذاشت چراکه جام‌ها با بوسه یوفون اعتبار می‌گرفتند. خداحافظ شما جی‌جی افسانه‌ای.

خواسته‌اش را اعلام کرده است. برای مثال وقتی از او درباره ناموفق بودن شان در جذب دکلان رایس پرسیدند، گفت: «ما بازیکنی با این مشخصات در اختیار نداریم و داشتنش، می‌تواند جالب باشد». اما طولی نکشید تا اولی هونس رئیس افتخاری باشگاه به‌طور علنی با او مخالفت کرد و گفت: «جذب یک هافبک دفاعی مسأله‌ای برای من نیست زیرا کنراد لایمر خریدی است که ما با آن بسیار سرگرم خواهیم شد». با این حال جذب یک هافبک دفاعی همچنان برای توخل یک اولویت است و او قصد دارد زوج کیمیش با چنین بازیکنی را در خط هافبک خود داشته باشد. از نظر توخل نه لئون گورتسکا،

آیا توخل با کیمیج دچار مشکل شده؟

دعوی پست ۶ در بایرن

این پست بازیکن نداریم و حضور چنین بازیکنی در ترکیب ضروری است». از طرفی این سؤال نیز به مقابل لیورپول به اتمام رسید، هری کین برای یک‌بار هم که شده موضوع اصلی باورایی‌ها نبود و ناگهان یک بحث جنجالی درباره لزوم جذب یک هافبک جدید برای این باشگاه به وجود آمد. نشریه بیلد در این زمینه گزارش جالبی نوشته است. ظاهراً بعد از بازی وقتی از یوسوا کیمیش پرسیده شد درباره خواسته توماس توخل برای جذب یک هافبک دفاعی چه فکری می‌کند، او به‌طور خلاصه اما معنی‌دار گفت: «من بازیکن پست شش هستم». اما وقتی از ماتیاس دلیخت در این‌باره سؤال کردند، او گفت: «ما در

پس از سوت پایان آخرین بازی دوستانه بایرن مونیخ در تور آسیایی‌شان که با پیروزی ۳-۴ مقابل لیورپول به اتمام رسید، هری کین برای یک‌بار هم که شده موضوع اصلی باورایی‌ها نبود و ناگهان یک بحث جنجالی درباره لزوم جذب یک هافبک جدید برای این باشگاه به وجود آمد. نشریه بیلد در این زمینه گزارش جالبی نوشته است. ظاهراً بعد از بازی وقتی از یوسوا کیمیش پرسیده شد درباره خواسته توماس توخل برای جذب یک هافبک دفاعی چه فکری می‌کند، او به‌طور خلاصه اما معنی‌دار گفت: «من بازیکن پست شش هستم». اما وقتی از ماتیاس دلیخت در این‌باره سؤال کردند، او گفت: «ما در

۲۰۰۱
رکورد کمترین گل خورده در جام جهانی از سوی تیم قهرمان. در مجموع او هفت مسابقه در جام جهانی ۲۰۰۶ انجام داد و تنها دو گل دریافت کرد تا ایتالیا در نهایت قهرمان جهان شود.

۶
قهرمانی در جام حذفی ایتالیا - رکورد ملی

۱۰
قهرمانی در سری آ ایتالیا همگی با یوونتوس. این رکورد می‌توانست بیشتر شود چرا که در سال‌های ۲۰۰۶ و ۲۰۰۵ بازیکن سری آ در عناوین قهرمانی محروم شد.

۱۳
تعداد کسب عنوان بهترین دروازه‌بان ایتالیا مسن‌ترین بازیکن تاریخ فوتبال ایتالیا که توانست پانزده یک بازیکن را مهار کند وقتی ۴۳ سال و ۱۰۳ روز داشت.

۱۵
در این سن تصمیم گرفت به فوتبالش پایان دهد.

۵۳
میلیون یورو؛ این مبلغی است که یوونتوس سال ۲۰۰۱ برای یوفون به پارما پرداخت. در آن زمان این یک رکورد در بین دروازه‌بانان بود. از آن زمان، تنها آلیسون بکر (۲۷ میلیون یورو) و کیا اریزابالگا (۸۰ میلیون یورو) بیشتر دریافت کردند.

۷۷
بیشترین گلین شیت برای تیم ملی ایتالیا

۱۱۷
تعداد بازی برای یوونتوس در لیگ قهرمانان

۱۷۶
رکورد تعداد بازی برای تیم ملی ایتالیا

۲۹۶
کلین شیت توسط یوفون در سری آ - رکورد تاریخ لیگ

۶۵۳
بیشترین تعداد بازی در ایتالیا در بین تمام بازیکنان تاریخ

توصیه روز

عربستانی‌ها از ما یاد بگیرند

تیم‌های عربستانی در تابستان سال جاری همه نگاه‌ها را به خود دوخته و بیشترین هزینه را برای جذب بازیکن کردند. واکنش‌ها به ریخت و پاش و هزینه‌های نجومی تیم‌های عربستانی در بازار نقل و انتقالات ادامه دارد و این بار خوان لاپورتا به آن واکنش نشان داد: «اصلاً نگران نیستم؛ چرا که بیشتر بازیکنان بزرگ فوتبال جهان عاشق باشگاه بارسلونا هستند و حاضر نیستند که این باشگاه را با پول عوض کنند. بازیکنان به خاطر شرایط خاصی که ما داریم و البته اسطوره‌های زیادی که در باشگاه بازی کرده‌اند، عاشق تیم هستند. با تمام احترامی که برای بازیکنانی که راهی عربستان می‌شوند قائلم اما باید بگویم که آنها به خاطر دلایل ورزشی راهی عربستان نمی‌شوند.» او ادامه داد: «در انتقال بازیکنان به عربستان دلایل غیر ورزشی نقش دارند. به نظر من باید در هر شرایطی دلیل و انگیزه ورزشی در اولویت باشد. به تصمیم عربستانی‌ها احترام می‌گذارم اما فوتبال یک بازی گروهی است. بدون شک وجود بازیکنان با استعداد به تیم کمک و هواداران را خوشحال می‌کند اما تیم مهم‌تر از هر چیزی است.»

لاپورتا در پایان توصیه‌ای به عربستانی‌ها داشت و گفت: «توصیه من به آنها این است که تلاش کنند تا از تجربه باشگاه‌های بزرگ اروپایی درس گرفته و از آن استفاده کنند. باشگاه‌های بزرگی در اروپا هستند مثل بارسلونا که می‌توانند به پیشرفت فوتبال در این کشور کمک و تجربه خود را به آنها منتقل کنند.»

رکورد هفته

پرهزینه‌ترین مربی تاریخ لیگ برتر کیست؟

روزنامه استار انگلیس خبر داد که یورگن کلوب، سرمربی لیورپول در تابستان امسال دو خرید انجام داد تا بالاتر از فرگوسن در فهرست پرهزینه‌ترین مربیان تاریخ لیگ برتر قرار گیرد اما همچنان صدر این جدول در اختیار ژوزه مورینیو قرار دارد. لیست ۱۰ سرمربی پرهزینه تاریخ لیگ برتر به شرح زیر است:

۱. ژوزه مورینیو (چلسی / منچستر یونایتد / تاتنهام) - ۱.۱۴ میلیارد پوند
۲. پپ گواردیولا (منچستر سیتی) - ۱.۰۵ میلیارد پوند
۳. آرسن ونگر (آرسنال) - ۷۶۲.۳ میلیون پوند
۴. یورگن کلوب (لیورپول) - ۶۱۳ میلیون پوند
۵. برندان راجرز (سوانسی / لیورپول / لستر) - ۵۹۱.۶ میلیون پوند
۶. سرالکس فرگوسن (منچستر یونایتد) - ۵۷۰.۴ میلیون پوند
۷. مانوئل پلگرینی (منچستر سیتی) / وستهم) - ۵۲۶.۵ میلیون پوند
۸. مارک هیوز (باشگاه از جمله منچستر سیتی) - ۵۱۳.۵ میلیون پوند

حادثه هفته

کروکودیل، بازیکن فوتبال را خورد!

خسوس آلبرتو لویز اورتیز، بازیکن تیمی در کاستاریکا که در باشگاه آماطور دیورتیو ریوکاناس بازی می‌کرد، پس از حمله یک کروکودیل جان خود را از دست داد. زمانی که اورتیز تصمیم گرفت در رودخانه کاناس در استان گواناکاست شنا کند این تراژدی رخ داد. پلیس برای به دست آوردن جسد این فوتبالیست ۲۹ ساله مجبور شد به کروکودیل شلیک کند. از اورتیز دو فرزند هشت و سه ساله به یادگار مانده است. خانواده این فوتبالیست از مردم درخواست کرده‌اند که برای پرداخت هزینه‌های مراسم خاکسپاری این بازیکن کمک کنند. لوئیس کارلوس موتیس، سرمربی تیم دیورتیو ریوکاناس نیز در حال جمع‌آوری کمک مالی است.